

Bitva o hrad Hukvaldy 2010

[Foto - M](#)

[Foto - Z](#)

Datum	30. července - 1. srpna 2010	
Pořádal	Miroslav Holiš	Hukvaldy
Zúčastnili se	Kalif	Bojující
	Jiřík	Bojující
	Kost'a P.	Vystupující
	Kost'a J.	Vystupující
	Verča	Bojující
	Flame	Bojující
	Anička	Vystupující
	Ozzák	Bojující
	Feyd	Bojující
	Martin Michal	Fotící
	Obi-Wan	Bojující
	Zdenál	Bojující
Zapsal	Jiřík s úpravami ostatních zúčastněných	

Sobota 31. července 2010

Tam daleko na severu Moravy, vysoko ční věže hradu Hukvaldského, k jehož zabrání a ochraně následně vybráni byli jsme. Mnoho udatných bojovníků s družinami jejich svoláno tedy bylo pod prapor pána z Gansburgu, představeného kruhu našeho, by po boku našem proti nepříteli s námi bojovali. Z přátel našich od Brna přibyl kapitán Vladimiroš Hatalmas s družinou, v níž pak nechyběl pán z Cimburku, s panošem svým Godwikem, a Janek. Tito pak měli na starost střed samotné korouhve chránit. Dalším, kdo od Brna přibyl, byl pan Lukáš z Kozy s bratrem svým Tomášem a s panoši Vítem a Bolkem. Tito pak byli honci korouhve, společně družinou dalšího přítele našeho, pána de Champ s družinou. Levé křídlo pak bráněno udatně bylo panem Vilémem, též Bavorem zvaným, a družinou jeho a pravé pak mnou a dalšími z kruhu našeho. Obzvláště nad jiné pak vynikal zbrojný Petr, bojující po mé levici, zvaný též Bělobradý, kterýžto bojem svým v nepřátelských řadách vskutku pravé zděšení vyvolával. Korouhev samotná pak chráněna i nesena byla hejtmanem naším, pánem z Gansburgu, kterýžto i celé korouhvi samotné velel.

My na počátku bitvy celé jsme za palisády vstoupili a příchod nepřítel takto očekávali. Však hle, nepřítel přichází, a ne lečjaký! Řad Johanitů a s nimi pak po boku jejich i rytíři Templářští. Však my nezalekli se a v boj převeliký se hrnuli vpřed. V šarvátkách třech pak bojovali jsme, kdy jsme až do nejvyššího nádvoří zatlačeni byli a odkud jsme opět vytlačili nepřítel zpět do

toho nejspodnějšího. Když pak ke třetí šarvátce se schylovalo, kdy v otevřeném poli tak proti Johanitům jsme měli bojovat, potom já, Jiřík ze Čtyř Dvorců vyslovil jsem přání své, bychom Zemského Mistra Johanitu nehubili, nýbrž zajali jej a vítězství nad Johanity si takto zajistili a následně i výkupné za něj požadovali. Panu Tomáši se můj nápad zalíbil a k zajetí Mistra tak povel vydal. Nikdo netušil, že toto mé přání neskrovné vyplněno bude. Zřejmě sám Bůh tomu tak chtěl, aby Zemský Mistr skončil v rukou našich. Respektive Šimonovi z družiny pána de Champ a Jankovi od pána Hatlamase se takto poštěstilo. Hle Zemský Mistr je jat, ostatní bratři jeho následně rozprášení jsou, dokonáno jest, vítězství k nám se takto nakonec přiklonilo. Však řež to byla převeliká, mnoho z nás padlo. Hradní pán pak sklepy své otevřel a pivem, vínem a medovinou se nám takto za udatnost naši odvděčil.

Výkupné za Zemského Mistra pak stanoveno velice symbolicky bylo. Cenou jeho byl smír a přátelství mezi oběma našimi tábory, tedy mezi bratry Johanity a mezi naší Brněnsko-Ostravskou korouhví. Alespoň do bitvy příští, kteroužto by býti mohla bitva nedaleko Kozího Hrádku na jihu království českého.

Tak zapsal jsem já, Jiřík ze Čtyř Dvorců paměti své, z boje na hradě Hukvaldy, léta páně dvoutisícího desátého.